

LUPTÂND SINCER PENTRU CREDINȚĂ

...

Aici sunt o mulțime de oameni în vârstă cu care nu știu când ne vom mai revedea deoarece tot timpul se întâmplă accidente și lucruri, și poate nu mai pot eu să mă întorc sau nu vă mai puteți întoarce voi.

Dacă se va întâmpla așa, mărturia mea este că Isus Hristos este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu înviat din morți, iar ceea ce spun despre El, cred din toată inima. Eu vă iubesc pe toți cu o dragoste creștină neprefăcută și doresc ca Domnul să fie cu voi.

Vă rog să ascultați cu atenție citirea Cuvântului. Vom citi din **Iuda 1.3**:

„Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.”

Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea Cuvântului Său.

Această carte a fost scrisă de Iuda în anul 66 d.Hr., și la treizeci și trei de ani de la Cincizecime, iar în ea îndeamnă

Biserica să lupte sincer pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

Vă puteți gândi că marea Biserică a Duhului Sfânt care a fost inaugurată și scufundată în Hristos de către Duhul Sfânt a putut ajunge într-un timp atât de scurt într-o asemenea stare încât apostolul să fie nevoit să le scrie să lupte pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna?

Nu am să iau prea mult timp pentru Cuvânt, fiindcă urmează un serviciu mare în care aș vrea să mă rog pentru cât mai mulți oameni. Vă rog să stați în credință și în rugăciune.

Aici, profetul îndeamnă Biserica să lupte pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna, și nu pentru o credință.

Unii oameni spun: „Păi, aș vrea să merg la adunarea aceea, dar este împotriva credinței mele!”

Este o singură credință! *„Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.”* (Efeseni 4.5). Credeți aceasta? Există o singură credință, iar aceea este credința în Domnul Isus Hristos.

Unii oameni spun: „Păi, eu sunt metodist! Este împotriva credinței mele.” sau: „Eu sunt catolic! Este împotriva credinței mele!”, dar este o singură credință. Poate sunt diferite denomițiuni ieșite din acea Biserică ce reprezintă acea credință, dar este o singură credință!

Aici, Iuda îi vorbește Bisericii primare și

îi spune că trebuie să lupte sincer pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

Acest lucru nu poate fi aplicat în Vechiul Testament, ci trebuie să fie pentru Noul Testament deoarece în Vechiul Testament era Legea, iar aici este harul. De altfel, Cuvântul spune foarte clar că *„Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încolo, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește: și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală.”* (Luca 16.16).

Deci, această poruncă este valabilă de partea aceasta (în Noul Testament), în partea cu sfințirea, pentru că cuvântul „Biserică” se referă la cei sfinți, la cei sfințiți. Cu alte cuvinte, noi trebuie să luptăm pentru credința dată celor sfințiți, iar cuvântul „sfințire” înseamnă „chemat afară, pus deoparte, curățit, curățit și puse deoparte pentru slujbă”.

Așadar, noi trebuie să luptăm pentru credința dată o dată pentru totdeauna acestor oameni.

Știți ce înseamnă să luptăm pentru credință? Să ținem cu tărie la ea, să nu cedăm, să nu dăm înapoi și să nu renunțăm la ea. Deci, trebuie să luptăm sincer pentru ea.

Ce mi s-ar răspunde dacă aș întreba: „Frate metodist, tu o ai?”

„Sigur că da, noi avem această credință!”

„Dar voi, fraților baptiști?”

„Da, și noi o avem!”

Catolicii spun același lucru și toți ceilalți spun la fel:

„Da, biserica mea luptă pentru această credință.”

Mă bucur să aud aceasta și aș fi mai bucuros să știu că este adevărat, de aceea pun o altă întrebare:

„Ce te face diferit de celălalt?”

„Păi, noi credem că este așa...”

Atunci, haideți să ne întoarcem înapoi, în zilele timpurii ale Scripturii, la slujba timpurie, în zilele sfinților apostoli și să vedem ce credeau ei, iar apoi să luptăm pentru ceea ce aveau ei. Aceasta este singura cale ca să putem fi siguri, este adevărat?

Primul care a prezentat credința pentru care ne îndeamnă Biblia să luptăm, este Domnul Isus Însuși.

Ioan a fost premergătorul venirii Lui, cel care a pregătit calea înaintea Lui, dar Hristos a fost Cel care a adus credința, fiindcă El era Reprezentantul lui Dumnezeu care lucra înaintea oamenilor.

Observați! Dumnezeu L-a trimis pe Hristos după ce zilele Legii au trecut; El L-a trimis ca să-i răscumpere pe cei ce erau sub Lege.

Hristos a fost Dumnezeu Însuși arătat în trup, Emanuel, „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.” (2Corinteni 5.19).

Când a fost pe pământ, El nu a urmat gândurile Lui proprii, nici voia Lui, ci S-a pus pe El însuși deoparte și a urmat în totul gândul și voia Tatălui Său:

„...căci M-am coborât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.” (Ioan 6.38).

Deci, Hristos a venit să facă voia Tatălui.

Înseamnă că dacă putem vedea ce a făcut Hristos, ce fel de credință a dat oamenilor sau ce le-a propovăduit, atunci aceasta trebuie să fie credința pentru care suntem chemați să luptăm.

Când a venit pe pământ, Hristos S-a născut ca un Copil obișnuit. El nu a venit în lume cu multă vâlvă, ci S-a născut într-un grajd; S-a născut din părinți umili și a crescut în mijlocul poporului Său.

La treizeci de ani

S-a dus în pustie, apoi S-a întâlnit cu Ioan, care L-a botezat în Iordan. Când L-a văzut Ioan, I-a zis:

„Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.” Atunci, Ioan L-a lăsat.” (Matei 3.14-15).

Și de îndată ce a fost botezat, pe când ieșea din apă, iată că s-au deschis cerurile, iar Ioan a mărturisit că a văzut „*Duhul lui Dumnezeu coborându-Se în chip de porumbel și venind peste El.*” (v. 16). El a mai spus:

„Eu nu-L cunoșteam, dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: „Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se și oprindu-Se este Cel ce botează cu Duhul Sfânt”.” (Ioan 1.33).

Deci, Ioan avea un semn după care L-a recunoscut că El era Mesia. Astfel, când L-a văzut venind, el a știut că era Mesia. Isus nu era îmbrăcat mai deosebit decât ceilalți, ci era un Om obișnuit. Astfel, Biblia spune că „*N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.*” (Isaia 53.2). El nu era un bărbat de șapte picioare (aproximativ doi metri). Presupun că nu avea nici prea mult din educația lumii, deoarece nu avem nici o mărturie că ar fi mers la vreo școală. Totuși, El avea o educație, dar nu știm de unde a primit-o. Noi avem mărturia lui Pavel care ne spune unde a primit educație, dar despre Isus nu există nici o mărturie că ar fi fost la vreo școală.

Isus era un om obișnuit, cu un vocabular obișnuit, cu limbajul poporului de rând care poate fi înțeles de oricine. Deci, în înfățișarea Lui nu era nimic deosebit, nimic care să-L facă ceea ce era. Cu alte cuvinte, Isus nu ieșea în evidență cu exteriorul Său, dar în interior, El era Dumnezeu, Emanuel. Dumnezeu Tatăl era în El, împăcând lumea cu Sine. Așa a fost adusă credința creștină.

Dar haideți să vedem ce L-a făcut deosebit.

În ce privește vocabularul, nu cred că era foarte puternic, încât să iasă în stradă și să strige, cum facem noi, fiindcă Biblia spune că „***El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-l va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie***

ruptă și nici nu va stinge un fitil care fumegă, până va face să biruie judecata. Și neamurile vor nădăjdui în Numele Lui. (Isaia 42.2-3; Matei 12.19-21).

Dar

în vorbirea Lui a fost ceva care a cucerit inimile oamenilor. El nu a trebuit să strige tare și nici să facă tot felul de demonstrații, deoarece în vorbirea Lui era ceva care îi fascina pe oameni.

Mie

îmi place să-i ascult pe marii predicatori, dar de multe ori mă întreb cum vor sta în ziua aceea când Isus Își va întinde brațele și va spune: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihna.*” (Matei 11.28).

Mi-ar

fi plăcut să-L ascult când a ținut predica de pe munte. Atunci, El a spus:

„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! Ferice va fi de voi când, din pricina Mea, oamenii vă vor ocări, vă vor prizoni și vor spune tot felul de lucruri rele și neadevărate împotriva voastră! Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigonit pe prorocii care au fost înainte de voi.” (Matei 5.8, 11-12). Vedeți?

Mi-ar fi plăcut să-L aud predicând aceasta. Fratele

Bosworth ar spune că nu voi putea auzi niciodată aceasta, dar nădejdea mea este că o voi auzi: „*Bine, rob bun și credincios, ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.*” (Matei 25.21). Dacă aş auzi aceasta, este tot ce-mi doresc. Aceasta m-ar mulțumi.

Observați! Când era pe pământ, Petru a spus în Fapte 2.22: „**Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin...**” Prin ce? Prin teologia Lui? Nu. Prin poziția Sa înaltă din biserică? Nu. Prin diplomele Lui? Nu. Prin vorbirea Lui excelentă? Nu. Dar prin ce? Să mai citim o dată:

„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți...” (Fapte 2.22).

A fost cam direct, nu-i așa?

„...voi L-ați răstignit și L-ați omorât prin mâna celor fărădelege.

Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-l legăturile morții...” (v. 23-24).
Amin. Îmi place aceasta.

El a zis: „...voi L-ați răstignit...”

Dar Dumnezeu L-a înviat, dezlegându-l legăturile morții, pentru că nu era cu putință să fie ținut de ea.” (v. 23-24).

Voi, „ați omorât pe Domnul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martori ai Lui.

Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți; credința în El a dat omului acestuia o tămăduire deplină, cum vedeți cu toții.” (Fapte 3.15-16).

El nu arăta ca un Prinț, nu arăta ca oamenii la care se uită lumea, dar Dumnezeu era cu El și L-a adeverit „*înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut în mijlocul vostru.*”

Aceasta credeau apostolii despre credința creștină.

Ce a făcut mulțimea ecleziastică a fariseilor și a saducheilor, marele sinedriu care număra în jur de două milioane de oameni? Au trimis la Isus un reprezentant al lor: pe Nicodim care s-a dus la El noaptea.

Unii râd de el pentru că s-a dus la Isus noaptea, dar voi cum stați? Ați făcut măcar cât a făcut Nicodim?

În cele din urmă, el a ajuns la Isus, iar când a ajuns la El, Isus l-a privit: un învățat care a venit la Unul fără nici o diplomă; un bogat care venea la un sărac, pentru cunoștință. Vedeți? Acolo era un om cu multe diplome care venea la un Om care nu avea nici măcar o diplomă; un înțelept bătrân și învățător al poporului, care venea la un Tânăr ca să-l învețe despre Viața veșnică. Vedeți diferența?

Nicodim s-a dus pe alei întunecoase, în timpul nopții, din pricina bisericii lui, dar era purtătorul de cuvânt al sinedriului, al Templului, al fariseilor, al saducheilor și așa mai departe.

Astfel, El l-a zis lui Isus:

„Învățătorule, noi știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu...” Care

„noi”? Noi evreii, sinedriul, noi cei din sinagoga care Te-a prigonit, Te-a batjocorit și a râs de Tine, noi „știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu...” De unde știau aceasta? Pentru că avea un glas melodios și o statură înaltă? Nicidecum! Dar atunci cum au știut aceasta?

„Pentru că nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” (Ioan 3.2).

Ei știau aceasta cu privire la El, dar nu au putut să-L accepte din cauza prejudecăților, a egoismului și a orgoliului personal. Cu toate acestea, ei au credeau că Dumnezeu era cu El.

Orașul acesta nu are nici o scuză, fiindcă toți știu că Dumnezeu este aici și face semne și minuni. Oamenii râd de vindecarea divină, râd de Biserica Dumnezeului celui Viu și spun că suntem înguști la minte, dar nu au nici o scuză. Totuși, stau deoparte pentru că se tem că dacă Îl vor accepta își vor pierde prestigiul.

Prefer să-mi pierd tot prestigiul din societate, dar să câștig cerul. Este adevărat? Oricum, nu am nici un prestigiu de pierdut.

Hristos m-a luat înăuntru, iar acum sunt un copil al Lui.

Priviți ce a făcut El pentru noi! Isus a renunțat la bogăția Sa și S-a făcut sărac pentru ca prin sărăcia Lui, să putem deveni bogați. El a renunțat la nemurirea Lui și a venit într-un trup asemenea nouă, ca să poată lua asupra Sa bolile noastre, iar noi să avem sănătate. El, care era fără păcat, S-a făcut păcat pentru mine, ca eu să pot fi fără păcat. Ei S-a făcut eu, pentru ca eu să pot deveni El, în cer.

El stă Acolo ca Reprezentant al meu și al tău, așa că Dumnezeu nu Se uită la noi, ci la Reprezentantul nostru. O, nu este minunat că Hristos stă în locul nostru și ne reprezintă înaintea Tatălui?

El, Reprezentantul nostru stă acolo ca Avocat al nostru și pledează pentru noi. Cine știe mai bine decât El, care este Fiul Tatălui și care stă tot timpul în prezența lui Dumnezeu, să ne reprezinte și să mijlocească pentru noi păcătoșii? Și dacă vom mărturisi...

El, Cel bogat, a devenit sărac, ca prin sărăcia Lui să ne îmbogățească pe noi. În ce să devenim bogați? În bani? Nu! Bogați în binecuvântările cerești, în lucrurile duhovnicești.

„El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.” (2Corinteni 8.9).

Uitați-vă la El! S-a dezbrăcat de slavă, a venit jos și S-a umilit... A venit într-un trup asemenea nouă, S-a smerit și a umblat printre oameni, ascultând înjurăturile și blestemele lor, a simțit durerile bolii și a luat moartea asupra Sa; dar toate acestea le-a făcut NU pentru că a trebuit, ci fiindcă dragostea Lui pentru noi L-a condus acolo.

Tu zici: „Dar cum a fost bolnav?” Sigur că a fost. De fapt chiar mărturia Lui a fost: **„Fără îndoială, Îmi veți spune zicala aceea: „Doctore, vindecă-te pe tine însuși”.**” (Luca 4.23). Vedeți? El a purtat suferințele noastre, bolile noastre, păcatele noastre, tristețea noastră. Înțelegeți acum Cine a fost El?

Despre aceasta au vorbit apostolii; despre aceasta a vorbit Nicodim, așa că haideți să vedem Cine era El și ce reprezintă credința creștină?

Când a fost pe pământ, El nu Și-a făcut nici un renume.

Așa spune Biblia. De multe ori m-am gândit că omul care a făcut dintele fals a devenit renumit pentru aceasta, dar Cel care a făcut dintele adevărat nu Și-a făcut nici un renume. Omul care a făcut piciorul artificial a devenit renumit din pricina aceasta, dar Cel care a făcut piciorul adevărat, nu Și-a făcut nici un renume. Vedeți?

El S-a dezbrăcat de slavă și a venit jos ca să te salveze pe tine și pe mine. Marele Medic, Dumnezeuul cerurilor, Cel nemuritor, îmbrăcat în carne ca să poată lua boala de la noi și s-o răstignească în trupul Său. Și noi nu L-am cunoscut! Cuvintele nu pot exprima ce este El cu adevărat și nici ce a făcut Dumnezeu pentru noi, în Hristos Isus.

Când a fost pe pământ, El nu S-a lăudat niciodată. El a venit și nu a știut nimic altceva decât să facă voia Tatălui. I s-au oferit lucruri mari, dar El le-a refuzat pe toate. Astfel, chiar Satan l-a zis:

„Îți dau toate împărățiile lumii și te fac Stăpân peste ele dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.” (Matei 4.9).

Dar El i-a răspuns: „Pleacă, Satano, căci este scris: „Domnului, Dumnezeuului tău să te închini și numai Lui să-I slujești” (v. 10). Sigur că da. El putea să aibă împărățiile lumii, și le va avea oricum. El este Moștenitorul lor; El este Moștenitorul tuturor lucrurilor, iar noi suntem moștenitori împreună cu El:

„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu! Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!” (Matei 5.8,5). Aceasta este predica Lui! Acesta a fost El și ne-a dat făgăduințele Lui!

Acum, vă rog să-L observați! Noi am putut vedea câteva din lucrările Lui când a fost pe pământ. Haideti să vedem ce a însemnat El

pentru credința creștină. Aici este El, Isus Hristos, Viața întregii creștinătăți, Calea, Capul, Începutul, Originea credinței creștinilor. El este Fiul lui Dumnezeu, Punctul de început al oamenilor din toate timpurile. El este Exemplul pentru noi toți, nu-i așa?

Uitați-vă la Petru cel rigid, la spălarea picioarelor, în capitolul 13 din Ioan. Când Isus S-a dus la Petru ca să-i spele picioarele, acesta a spus:

„Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele? Nu vei face aceasta!” Și astăzi avem din aceștia printre noi.

„Mie nu îmi speli picioarele!”

Dar Isus S-a uitat la el și i-a zis: *„Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.”* (Ioan 13.6,8).

„Doamne”, I-a zis Simon Petru, „nu numai picioarele, dar și mâinile, și capul!” (v. 9). Aceasta l-a înmuiat, nu-i așa?

O, mi-L închipui pe Domnul în timp ce spunea aceste cuvinte! *„Dacă nu te spăl Eu nu vei avea parte cu Mine. Dacă nu poți împlini poruncile Mele, dacă nu poți împlini voia Tatălui Meu... Petre, Eu te iubesc, dar trebuie să faci aceste lucruri! Aceasta este parte din viața creștină.*

După ce a terminat spălarea picioarelor ucenicilor, Isus a stat jos și a spus:

„Voi

Mă numiți Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, căci sunt.

*Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru,
v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii
altora.*

*Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți
cum am făcut Eu.” (v. 13-15).*

El a fost o pildă pentru creștinism; El era creștinismul; El a fost Exemplul nostru.

Nu încercați să luați ca exemplu viața unui predicator, preot sau om religios, ci Exemplul, tiparul vieții voastre să fie Hristos. El este Pilda voastră. El a lăsat un Exemplu; El a trăit ca un Exemplu pe care L-a prezentat Bisericii. Nădăjduiesc că aceasta va pătrunde adânc în voi.

Oare de ce nu vor oamenii să audă de Evanghelie?

Isus a spus că a fost un Exemplu, de aceea aș vrea să priviți ce exemplu a dat.

El a spus: „Eu nu pot să fac nimic de la Mine.” Biblia spune că odată a venit la El cineva, unul care a venit doar din curiozitate, dar când l-a văzut, Isus i-a zis:

„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”

Natanael a fost adus la Isus, de Filip, care l-a găsit

rugându-se sub pom. El i-a zis:

„Vino, căci noi am găsit pe Acela despre care au scris Moise, în lege, și prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.”

Când a auzit, bărbatul acela rigid a răspuns:

„Poate ieși ceva bun din Nazaret?” „Vino și vezi!” i-a răspuns Filip.” Și

Natanael s-a dus. Era un bărbat cumsecade, moral și cinstit și s-a dus la adunarea lui Isus. Îmi imaginez că L-a auzit pe Isus rugându-Se pentru bolnavi sau ceva, iar aceasta i-a înmuiat inima.

Pot să-l aud cum i-a zis lui Filip: „Filipe, Omul acesta este diferit de toți predicatorii pe care i-am văzut până acum.” Oare chiar era diferit?

„Este diferit de ceilalți și îmi place cum vorbește.”

Atunci Filip i-a zis: „M-am gândit că îți vei schimba părerea când vei avea ocazia să-L ascuți. Tu ți-ai spus doar părerea când ai afirmat că nu poate ieși ceva bun din Nazaret.”

Chiar atunci, Isus S-a întors spre ei și ochii Săi blânzi s-au uitat la Natanael. Apoi a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclesug. Cu mine vorbești? Dar de unde mă cunoști, reverend sau rabi? Și Isus i-a răspuns: Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”*

Aici este un Exemplu al creștinismului. Așa este.

În timp ce stătea lângă fântână, după ce Și-a trimis ucenicii să cumpere merinde, Isus a întâlnit o femeie. El știa că femeia aceea avea să vină în timp ce ei erau plecați, deoarece a spus că El nu făcea decât ce-l arăta Tatăl.

De la Ierusalim puteau merge drept spre Ierihon, dar cu toate acestea au trecut prin Samaria. Oare de ce? El trebuia să ajungă la fântâna aceea, unde urma s-o întâlnească pe femeia care a venit să ia apă. Și când a văzut-o, i-a zis:

„Dă-Mi să beau!”

„Cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteancă?” Iudeii, în adevăr, n-au legături cu samaritenii.

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!”, tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.”

Apoi el i-a zis:

„Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici.”

Femeia l-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat.

Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

„Doamne”, I-a zis femeia, „văd că ești proroc.”

„Știu”, I-a zis femeia, „că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”

Isus i-a zis: „Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.” (Ioan 4.10,16-26).

Acela este semnul creștinismului. Acea este credința pe care o aveau ei și El este Exemplul.

Femeia a alergat în cetate, iar când a mers Isus la ei, nu a mai făcut nici o minune sau vreunul din semnele Sale, ci doar le-a vorbit. Iar ei spuneau: „Te credem! Te credem!” *Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: „Mi-a spus tot ce am făcut.”, dar „Mult mai mulți au crezut în El din pricina cuvintelor Lui.” (v. 39,41).*

Priviți ce s-a întâmplat mai târziu în cetatea aceea.

Isus

a plecat mai departe, pentru că acesta este felul de viață pe care l-a avut și a trecut pe la scaldătoarea Betesda, unde erau o mulțime de oameni neputincioși, șchiopi, orbi, uscați, etc. Credeți că Isus avea milă? El era plin de dragoste.

Uneori

când se îndrăgostesc, oamenii uită despre ce fel de dragoste vorbesc. Vedeți? Este dragostea fileo și dragostea agapae... Ambele sunt un fel de dragoste, dar „fileo” este dragostea firească, pământească, pe când „agapae” este dragostea de sus.

Eu

i-am spus odată unui reporter că dragostea firească te face să împuști un bărbat din pricina nevestei tale, dar dragostea „agapae” care vine de sus, te face să te rogi pentru sufletul lui.

Ce

diferență! Vedeți? Una este dragostea de jos, iar cealaltă este dragostea care vine de sus.

Mila

omenească, privește peste mulțime și spune: „O, vindecă-l pe omul acesta! Îl cunoaștem, este un om bun și are mare nevoie de vindecare fiindcă este bolnav.” sau: „Vindecă copilașul acesta!” Aceasta este mila omenească, dar adevărata milă divină este: să se facă voia Celui ce te-a trimis!

Astfel,

Isus a trecut pe lângă toți bolnavii, schilozii și suferinzii aceia, S-a dus drept la un om care stătea pe o targă și l-a întrebat: „*Vrei să te faci sănătos?*”

„Doamne”, l-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scaldătoare când se tulbură apa și, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.”

(Ioan 5.6-7).

Isus a știut că el zăcea acolo și că era bolnav de treizeci și opt de ani. De ce a vrut El să vindece pe cineva ca acela? Pentru că făcea voia Tatălui.

Astfel, i-a zis acelui om: *„Scoală-te, ridică-ți patul și umblă.”* Și îndată omul acela s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla.” (v. 8-9).

Evreii L-au căutat, L-au găsit și au început să-L interogheze pe Isus. Mă întreb cu privire la ce L-au interogat? Mai întâi, L-au întrebat despre vindecarea pe care o făcuse în ziua de Sabat. Apoi, I-au zis: „De ce nu Îi vindeci și pe aceia de acolo? Du-te și fă-i bine pe toți, dacă poți!”

Dar auziți ce replică le-a dat Isus! El le-a zis:

„Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.” (Ioan 5.19).

Cu alte cuvinte, Isus nu făcea nimic până când nu avea o vedenie în care Tatăl Îi arăta ce trebuie să facă. Și El Se ducea și făcea. Acesta este creștinismul: să faci voia lui Dumnezeu. Aceasta era viața Lui; aceasta făcea Isus.

Și ce ne-a spus când a plecat? Să luptăm pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

Trebuia să vină de undeva dacă a fost dată sfinților.
Este adevărat? Credința care a fost dată sfinților... Cine le-a dat-o?

El a spus: *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu voi fi cu voi până la sfârșitul veacului”, și: „lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.19,12). Ați înțeles? Ce era aceasta? Credința pe care o reprezenta El, a dat-o Bisericii Sale, ca s-o ducă până la sfârșitul lumii. Amin. Nădăjduiesc că acest lucru a pătruns adânc în inimile voastre. Uitați-vă la cea de-a cincea coastă din partea voastră stângă.

Aceasta este credința despre care vorbește Iuda. Același fel de credință, lucrurile pe care le-a făcut Isus, credința pe care o avea în Dumnezeu, aceasta a dat și sfinților, pentru că El a spus clar: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*

„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Aceasta vă dau, dar înainte ca să puteți face aceste lucruri, mergeți în cetate, în Ierusalim, și așteptați, fiindcă voi trimite făgăduința Tatălui peste voi.”
Vedeți? „Mă voi întoarce în curând la voi. Eu Mă duc sus la Calvar, pentru că ei Mă vor da în mâinile neamurilor și voi fi răstignit. Oamenii răi Mă vor răstigni, dar voi învia a treia zi, apoi Mă voi întoarce din nou la voi. Deci, așteptați în Ierusalim.”

„Înainte de a merge să duceți această Evanghelie în toată lumea, așteptați în cetatea Ierusalim până vin la voi.”

Dacă El este Cel ce va fi în voi, înseamnă că El este Cel care a venit în forma Duhului Sfânt.

„Duceți-vă și așteptați în cetate, pentru că voi trimite făgăduința Tatălui. O voi trimite peste voi. Apoi, voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii. Voi fi în voi și voi face aceleași lucrări pe care le-am făcut când am fost aici în trup. Mă voi întoarce în trupul Meu duhovnicesc și voi face aceleași lucruri. Înțelegeți?”

El a murit pe Calvar ca să-l salveze pe omul păcătos și să-i aducă Bisericii puterea sau autoritatea și credința pentru a face aceleași lucruri pe care le-a făcut El; ca să deschidă inima și să facă un canal pe care să vină El însuși. Cred că puteți înțelege aceasta.

Haideți să vedem dacă a făcut aceasta. După plecarea Sa, în ziua Cincizecimii a venit Duhul Sfânt...

Priviți! Imediat după aceea, Filip, care era plin cu Hristos, s-a dus în Samaria, a propovăduit Evanghelia acolo, a făcut semne și minuni și a scos dracii afară, aducând o mare bucurie în cetatea aceea. Aceea a fost credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

După ce a fost umplut cu Duhul Sfânt, Petru era într-o călătorie și s-a suit să se roage pe acoperișul casei. Probabil nu luase micul dejun pentru că era foarte flămând. În timp ce pregăteau masa, Petru s-a suit pe acoperișul casei, ceea ce este o obișnuință în Orient, fiindcă acolo se roagă, mănâncă sau dorm. Petru era un reprezentant al credinței și s-a suit să se odihnească puțin. Dar în timp ce se odihnea a căzut într-o răpire sufletească sau vedenie. Biblia spune că era o vedenie.

Astăzi oamenii spun că este spiritism, dar adevărul este că el a avut o vedenie. Și ce a văzut în vedenie? Exact voia lui Dumnezeu. Petru trebuia să facă voia lui Dumnezeu și i s-a întâmplat la fel ca lui Isus din Nazaret.

Astfel,

i s-a spus: „Eu ți-am arătat o vedenie cu o față de masă plină cu lucruri necurate. Iată că vei fi căutat de niște oameni și vreau să te duci cu ei.”

Când a văzut vedenia aceea, Petru a zis:

„O,

eu nu voi mânca niciodată ceva spurcat sau necurat! Nu voi mânca așa ceva!”

Dar

Glasul care îi vorbea i-a zis: „*Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.* Petru, acum nu înțelegi vedenia, dar te așteaptă trei bărbați. Ridică-te și du-te cu ei, fără să te îndoiești, pentru că Eu i-am trimis.” (Fapte 10).

O, aceasta este credința dată sfinților o dată pentru totdeauna! Așa au umblat ei în ea.

Așadar, Petru s-a ridicat și s-a dus.

Și Corneliu a văzut o vedenie, iar după ce a trimis după Petru, i-a chemat pe toți apropiații lui, i-a adunat înăuntru, a tras scaunele și au stat jos. Astfel, când a ajuns acolo, Petru le-a vestit cum a căzut Duhul Sfânt peste ei în ziua Cincizecimii. Și în timp ce rostea aceste cuvinte, Duhul Sfânt s-a revărsat și peste neamuri.

Aceasta este credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

Toți au început să vorbească în limbi, să-L slăvească și să-L laude pe Dumnezeu, având același fel de adunare ca și în ziua Cincizecimii.

Când a văzut aceasta, Petru a zis:

„Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?”

Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.” (Fapte 10.47-48). Și a mai stat câteva zile cu ei.

Tot în timpul acela era un bărbat care avea diplomă de doctor în divinitate și de profesor doctor și știa toată teologia. El numea această cale „erezie”. Ce înseamnă „eretic”? Nebun, țicnit. Și a spus: „Am să-i arestez pe toți ereticii aceștia care nu au habar despre ce vorbesc.”

Acela era Pavel, care pe tărâmul firesc avea o mulțime de diplome. Vedeți? El avea o credință intelectuală și nu credința divină. Este o mare diferență între a avea credința intelectuală și credința divină. Aici v-ați oprit voi, prieteni bapțiști. Voi aveți credința intelectuală, dar aveți nevoie să vină în inima voastră descoperirea divină a lui Isus Hristos deoarece credința intelectuală nu este suficientă. Este bună, dar ea nu vi-L aduce pe Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este o experiență personală a nașterii din nou și vă face făpturi noi în Hristos.

Pavel a încălecat și a pornit spre Damasc având scrisori de la marele preot care îl împuternicea să-i aresteze pe toți acei eretici. Priviți cum a fost răspândită Evanghelia în acele zile și nu s-a oprit nici astăzi. Dar, frate, ei

au văzut lucrările lui Dumnezeu făcute de acei ucenici care erau cu adevărat în clocot! Înțelegeți? Probabil că trezirea ținută de Filip a produs lucruri mari.

Când Pavel era în drum spre Damasc, Dumnezeu avea deja un bărbat pe care l-a umplut cu Duhul Sfânt și i-a dat darul deosebirii. Numele lui era Anania. Aceasta este credința dată sfinților o dată pentru totdeauna.

În timp ce mergea călare pe calul său, Pavel se gândea: „Am să mă ocup de toți și am să pun capăt gălăgiei, prorociilor și vedeniilor din mijlocul lor! Am să pun capăt la tot!”

Dar chiar atunci, Stâlpul de Foc care a condus poporul Israel și care nu i se mai arătase niciodată până atunci, l-a plesnit pe Pavel drept peste față și l-a trântit jos de pe cal. Amin. Apoi a început să se învârtă în jurul lui, strălucind foarte tare. Același Stâlp de Foc stătea înaintea Lui ca o Lumină strălucitoare mai puternică decât este strălucirea soarelui la amiază.

„El a căzut la pământ și a auzit un glas, care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?”

Cine ești Tu, Doamne?” a răspuns el. „Cine ești Tu care zici că Te prigonesc?” Ce diferență!

El i-a zis lui Anania: „Știi ce am să fac cu el? Am să-l fac un vas de cinste care Mă va sluji pe Mine!”

Dumnezeu are calea Lui de a face lucrurile.

Știți voi.

El i-a zis lui Anania: „*Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă Dreaptă...*” Acesta este un loc bun de unde să înceapă o convertire adevărată.

Eu pot să mi-l închipui pe Pavel cum merge undeva la un han și zice:

„Doamnă, mă doare foarte tare capul și cu ochii abia zăresc o lumină slabă. Sunt într-o stare îngrozitoare!” A închiriat o cameră și toată ziua s-a rugat și a zis: „Doamne Isuse, am să rup scrisorile pe care mi le-a dat marele preot! Nu mai vreau să știu nimic despre ele, ci vreau să Te cunosc pe Tine, Doamne.”

Așa cum am spus deja, acolo era un predicator bătrân care vedea vedenii și care se numea Anania. Vedeți? Vedeți cum a fost dată credința sfinților o dată pentru totdeauna? Evanghelia fusese deja propovăduită.

Anania a văzut într-o vedenie, un om care se numea Saul și care zăcea, se zvârcolea și plângea într-o casă, iar Domnul i-a zis: „*Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă Dreaptă și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată, el se roagă. Pune-ți mâinile peste el ca să-și capete vederea și să primească Duhul Sfânt.*”

Ce s-a întâmplat? Dumnezeu i S-a arătat lui Anania într-o vedenie. Credința pe care a adus-o Isus, a produs aceste rezultate în Biserică.

El a zis: „Du-te, pune-ți mâinile peste el, ca să fie vindecat și să primească Duhul Sfânt.”

Dumnezeu Se descoperă încă oamenilor și le spune: „Du-te, pune-ți mâinile peste cutare, spune-i la cutare...” Voi puteți vedea aceasta în fiecare seară. Amin.

Deci, El i-a spus: „Du-te și pune-ți mâinile peste el!”

Dar Anania a zis: **„Doamne, am auzit de la mulți despre toate relele pe care le-a făcut omul acesta sfinților Tăi în Ierusalim, ba și aici are puteri din partea preoților celor mai de seamă ca să lege pe toți care cheamă Numele Tău.”**

„Du-te, căci el se roagă.”

Pot să-l văd pe Anania cum se șterge la ochi și revine la normal după ce a ieșit din vedenie. Apoi și-a luat Biblia, Sulul pe care îl avea, l-a pus sub braț și a pornit pe stradă în jos. Căuta strada Dreaptă și își zicea: „Am văzut în vedenie o casă care arăta așa, oare unde o fi?” A trecut prin parcul orașului, pe lângă Tribunal, pe lângă sinagogă și a zis: „Iată-o! Aceasta este casa pe care am văzut-o în vedenie!”

S-a dus acolo și a bătut la ușă, iar când a intrat, l-a găsit acolo pe Saul, care plângea, se zvârcolea și se ruga.”

Anania s-a apropiat de el și i-a zis: *„Frate Saule, Domnul Isus, care ți s-a arătat pe drumul pe care veneai, m-a trimis ca să capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt.”*

Îl pot auzi pe Saul cum îl întreabă: „De unde știi?”

„Păi, El mi S-a arătat și mie și mi-a vorbit despre tine!”

Aceasta este credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

„El mi-a spus să vin aici și să-mi pun mâinile peste tine, ca să-ți recapeți vederea și să primești Duhul Sfânt, pentru că el te-a ales!” O, aceasta este!

Anania și-a pus mâinile peste Pavel, s-a rugat cum i-a poruncit Domnul și ochii lui s-au deschis. Apoi, l-a dus jos la râu și l-a botezat spre iertarea păcatelor, chemând Numele Domnului. Pavel a fost chemat să propovăduiască Evanghelia. Aceasta este credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.

Timpul a trecut și Pavel era închis la Roma. Eu am fost în locul unde i-au tăiat capul și l-au aruncat pe fereastră într-o groapă.

Când l-au dus la Roma, Pavel a fost imbarcat pe o corabie încărcată cu grâu, iar pe drum, le-a spus corăbierilor să nu plece din Creta pentru că vor da de necaz, dar ei au zis:

„Ia auzi cine-i șeful aici, întemnițatul acesta! Aruncați-l peste bord!”

Dar curând după ce au plecat, s-a dezlănțuit un uragan și se părea că toate șansele de scăpare erau pierdute. Erau aruncați încioace și încolo și acul busolei era dereglat. Catargul corăbiei s-a rupt și

situația era foarte gravă. Pânzele erau sfâșiate în bucăți și oamenii strigau disperăți. Dar acolo era Pavel cu lanțurile la mâini și la picioare. Probabil că într-o noapte s-a târât undeva într-o cămăruță ascunsă și a început să se roage.

Probabil s-a rugat toată noaptea, iar dimineața s-au auzit niște lanțuri zornăind pe scări: era Pavel care venea între ei cu credință, cu mâinile și picioarele în lanțuri din pricina propovăduirii Evangheliei, luptând pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.

Priviți! Dacă el L-a propovăduit și a luptat pentru El, și Dumnezeu L-a răsplătit așa că, iată-l pe Pavel stând acolo și zicând: „Stați puțin, stați puțin! Liniștiți-vă și fiți cu voie bună!” În timp ce corabia era clătinată într-o parte și-n alta, el le spunea: *„Vă sfătuiesc să fiți cu voie bună, pentru că un Înger al Dumnezeului al căruia sunt eu și căruia Îi slujesc mi s-a arătat azi-noapte...”*

Nu știu, dar poate era același Stâlp de Foc; poate era același Înger care a mers la Petru și l-a scos din închisoare. Nu știu, dar Pavel a zis:

„Un înger al Dumnezeului al căruia sunt eu și căruia Îi slujesc mi s-a arătat azi-noapte

și mi-a zis: „Nu te teme, Pavele, tu trebuie să stai înaintea Cezarului și iată că Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei ce merg cu corabia împreună cu tine.”

De aceea, oamenilor, liniștiți-vă, căci am încredere în Dumnezeu că se va întâmpla așa cum mi s-a spus.” (Fapte 27.23-25).

Noi numim această carte, cartea Faptelor apostolilor, dar este greșit pentru acolo sunt faptele lui Hristos în apostoli. Ei erau oameni, dar aveau aceeași credință.

Și iată că după treizeci și trei de ani, Iuda îi îndemna pe oameni să lupte pentru credință:

„...m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna.” (Iuda 1.3).

Crede și biserica ta aceasta? Dacă crede, să lupte pentru credința care a fost dată sfinților. Să lupte cu hotărâre și convingere pentru credință!

Crede biserica ta că Isus Hristos este astăzi aici în forma Duhului Sfânt? Dacă credem că Duhul Sfânt este aici, atunci Biblia spune: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci”*, ceea ce înseamnă că Același Duh Sfânt care a fost peste apostoli, trebuie să fie și peste noi, astăzi.

Este adevărat?

Cum ar fi dacă în seara aceasta v-aș spune că în mine este duhul lui John Dillinger? Păi, ar fi periculos să stați aici și v-ați aștepta să vedeți două pistoale mari, fiindcă John Dillinger era un nelegiuit.

Dar dacă v-aș spune că în mine este duhul unui mare artist? V-ați aștepta să înmoui pensula în vopsea și să pictez un

tablou cu un apus de soare în valurile care se rostogolesc spre mal. Aceasta v-ar fascina, nu-i așa?

Dacă v-aș spune că în mine este duhul lui Einar Ekberg? Păi, v-ați aștepta să când melodiile pe care le-a cântat el, pentru că duhul lui este în mine.

Dar dacă vă spun că în mine este Duhul lui Hristos, El trebuie să producă Viața lui Isus Hristos.

Exact! Dacă Hristos nădejdea slavei este acum în noi, El va produce exact aceeași Viață pe care a produs-o atunci.

Prietenii mei din Chicago, voi sunteți rodul Sângelui vărsat al Domnului nostru. Pe voi, care mă iubiți și veniți să mă ascultați, vă iubesc cu o dragoste nepieritoare. Să nu uitați să luptați în continuu pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna; pentru credința care ne-a fost adusă prin Isus Hristos și transmisă mai departe prin apostoli și prin toți urmașii Săi sfinți. El este Același Domn Isus ieri, azi și în veci.

În seara aceasta, eu sunt aici ca să lupt pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Dumnezeu să mă ajute să lupt tot timpul, până voi muri, pentru credința care a fost dată sfinților și să vă ajute și pe voi s-o primiți. Aceasta este rugămintea mea în Numele lui Hristos.

Tată, primește aceste câteva cuvinte sărace rostite timp de patruzeci și cinci de minute, cu mult mai mult decât am intenționat, din cauza presiunii simțirii Mesajului, a Cuvântului, fiindcă doresc să-i fac pe oameni să înțeleagă... că dacă ar putea primi Cuvântul, Te pot

avea în inimile lor, iar atunci când eu voi fi departe, ei vor continua să aibă credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.

Tată, eu le-am spus Adevărul așa cum am știut, fiindcă tot ce știu să spun este Adevărul. Este credința.

Acum, Doamne Isuse, Tu care ești atât de minunat, ai spus: *„Voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii”*. Vrei să vii în seara aceasta să-Ți arăți învierea, puterea divină, puterea vedeniilor, puterea vindecării, puterea iertării păcatelor?

Descoperă-Te, în timp ce noi, copiii Tăi așteptăm cu inimile flămânde, fiindcă vrem să vedem manifestarea credinței care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. Doamne, nu contează când vei veni, pentru că eu Te iubesc oricum. Vreau să văd aceste lucruri din nou, pentru că Te iubesc și vreau să fiu cu Tine pentru veșnicie.

Tată, Te rog să iei în mâinile Tale acest serviciu și să vii să faci ceva ce ai făcut și atunci. Fă cum le-ai făcut celor doi de pe drumul Emausului, când ai frânt pâinea. Atunci ochii lor s-au deschis și și-au dat seama că erai Tu; Te-au recunoscut.

N-ai vrea să vii și în seara aceasta, să faci același lucru sau ceva asemănător, ca să cunoaștem că ești Același Isus care a prezentat lumii, credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna; credința pe care o aveau sfinții și care merge și astăzi înainte?

Fă ca în seara aceasta să fie salvați și necredinciosul și scepticul. Îngăduie să fie vindecați bolnavii și dă bucurie sfinților, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus, Fiul Tău, care ne-a făgăduit aceste lucruri. Amin...

... le-am dat oamenilor înregistrările, binecuvântate să fie inimile lor, fiindcă le duc la cei dragi care vor să știe ce s-a vorbit.

Acum, înainte de a începe rugăciunea pentru bolnavi, vreau să vă mai spun ceva, dragi frați și surori. Eu nu am nici un control, fiindcă Dumnezeu controlează totul și nu a fost spus nimic, dar se poate întâmpla chiar în seara aceasta.

Acum am să vă rog ceva. Dacă sunteți sceptici sau necredincioși, nu stați aici când va începe să lucreze, pentru că veți avea probleme.

Când vine Duhul Sfânt și face vreo boală să plece, puterea demonilor va fi mare și s-ar putea să vă alegeți cu vreo boală.

Credeți ce ne-a poruncit să facem? Ultimul lucru pe care l-a spus Bisericii Sale înainte de a pleca, a fost:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”
(Marcu 16.15).

Este adevărat? Acest lucru nu putea fi numai pentru ucenici, pentru că El a spus clar: *„în toată lumea... la orice făptură.”*

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi,

vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (v. 17-18).

Atunci a fost auzit ultima dată Glasul Său pe pământ,
până când Se va auzi din nou la revenirea Sa.

Dar când Se va întoarce va mai găsi credință? Vedeți?
„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred.” Credința...

În ordine. Vino aici, doamnă. Aici stă o femeie de
culoare. Ea este de origine etiopiană, iar eu sunt anglo-saxon sau din rasa
albă.

Același lucru s-a întâmplat în Samaria, când Isus S-a
întâlnit cu femeia de la fântână. Ea l-a zis: „Nu se cade să ai legături cu
noi.” Atunci erau probleme rasiale, dar Isus i-a spus că nu există nici o
deosebire între oameni. Așa este.

*„...crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți
închina Tatălui nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.*

*Căci vine ceasul, și acum a și venit, când
închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, fiindcă
astfel de închinători dorește și Tatăl.”* (Ioan
4.21,23). Vedeți? În duh și adevăr.

Aici este o femeie și presupun că nu ne cunoaștem. Dar
Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. El o cunoaște pe ea ca etiopiană, iar pe mine
ca anglo-saxon, dar amândoi avem același sânge. Dumnezeu ne-a făcut dintr-un
popor, dintr-un om, dintr-un sânge, așa că orice ființă umană are același
sânge. Chinezul, japonezul, galbenul, negrul, albul, sunt din același sânge,
așa că diferă numai culoarea pielii. Deci, Isus Hristos a murit pentru noi
toți...

Femeia este o creștină. De unde știi aceasta? Așa cum a știut Isus că Natanael era un credincios. Înțelegeți?

El a spus: „*Iată cu adevărat un israelit în care nu este viclesug.*” Cinstit și credincios.

Eu nu am mai văzut-o pe femeie deci, de unde știu că este o creștină? Pentru că are un duh binevoitor.

Ea crede, este o creștină și este aici pentru un scop pe care Dumnezeu îl cunoaște, dar eu nu îl cunosc. Însă dacă El mi-l va descoperi, atunci creștinismul din anul 33 d.Hr., este la lucru și în anul 1955, este adevărat? Atunci Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Dumnezeu să vă binecuvânteze în timp ce voi vorbi cu femeia. Acum vorbesc rândului de rugăciune. Dacă stai aici fără să ai suficientă credință sau dacă ești un sceptic, îți spun în Numele Domnului Isus Hristos să ieși afară din rând pentru că altfel vei da de un necaz mai mare decât cel pe care îl ai acum. Să nu uitați aceasta.

Știi că numărul de rugăciune vă dă dreptul să veniți aici, dar alegerea o face El. Poate Domnul alege pe cineva care nu are număr de rugăciune, dar aceștia din rând sunt chemați după număr.

Deci, eu nu vă cunosc, nu știu cine sunteți și nici pentru ce sunteți aici, dar când El va arăta vedenii, le va da pentru cei cărora vrea să le arate sau să le spună ceva. Domnul să vă binecuvânteze.

Doamnă, acum vorbesc cu tine. Este ca și cum ai acorda un instrument. Știi că ești credincioasă, pentru că duhul tău este primitiv, dar nu știu ce vrei

să-i ceri lui Dumnezeu: poate ai ceva în gând sau dorești o favoare.

Deci, este ca și cum ai acorda un instrument. Dacă nu sună bine, îl reglezi, îi strângi puțin corzile sau le mai dai drumul până când sună bine și melodia va fi plăcută la auz. De aceea vorbesc cu oamenii, dar sunt atât de mulți care trag din toate părțile din Duhul, iar din cauza aceasta intervine o stare de slăbiciune pe care o simt tot timpul. Este credința oamenilor care Îl atinge pe El. Înțelegeți?

Eu simt acest lucru din toată audiența, dar nu știu cine este. Însă, dacă sunt doi sau trei care intră în armonie cu voia divină a lui Dumnezeu și cu călăuzirea Duhului Sfânt, atunci El Se va mișca prin audiență. Înțelegeți ce vreau să spun, creștinilor?

Desigur, tu ai o problemă la ochi. Aceasta se vede pentru că porți ochelari, dar nu este numai atât, ci un ochi este mai rău ca niciodată. Așa este. Și ai venit să mă rog pentru ei fiindcă se pare că nu vei mai vedea. Ai venit ca să-L rog pe Domnul să îi cruțe. Acesta este adevărul.

Dă-mi voie să te țin puțin de mână. Da, tu ai o boală; de fapt nu este o boală ci o umflătură. Este o tumoare la sânul stâng. Așa este. Acum crezi că aceasta este credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna? Crezi că este același Duh care i-a spus femeii de la fântână: „Ai avut cinci bărbați!”? El a știut că ai o problemă și care anume este aceea, nu-i așa? Acum crezi? Vino aici un moment.

Dumnezeule scump, ne rugăm ca Duhul Tău să Se odihnească peste sora noastră ca să fie bine, fiindcă binecuvântarea Ta, Duhul Sfânt este aici... În timp ce ungerea Ta este peste slujitorul Tău, îmi pun mâinile peste ea, la porunca Ta și îi poruncesc acestui duh care o chinuiește, s-o părăsească în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă.

Vino, doamnă. Presupun că suntem străini unul pentru altul. Crezi din toată inima în Domnul Isus? De la doamna care tocmai a trecut, a venit o atragere puternică. Aceasta se datorează faptului că și tu ai o tumoare ca și ea. Așa este. Și tu ai o tumoare, iar demonul care a ieșit din ea, strigă la acesta. Înțelegi? Acesta este adevărul. Pentru tumoarea aceasta te-ai rugat tu.

Dacă aș vorbi cu tine puțin, Domnul ar descoperi și mai multe lucruri, dar crezi că dacă mă voi ruga pentru tine vei fi vindecată? Da? Tu te mai rogi pentru cineva. O, îți tot vine în minte un gând: te întreb dacă nu cumva îți citesc gândurile și dacă nu voi trece cumva peste cererea ta. Este adevărat? Eu nu îți citesc gândurile, dar este vorba de fiica ta care are o problemă mentală. În seara aceasta nu este aici, dar vrei să fie vindecată, este adevărat?

Acum simți Ceva peste tine, este adevărat? Mișcă mâna dacă este adevărat. Acesta este Îngerul Domnului. Acum crezi, soră? Fie ca credința ta să crească și atunci totul se va sfârși.

Tată, îmi pun mâinile peste ea, în Numele Fiului Tău Isus, și cer să fie vindecată în Numele lui Isus și spre slava Lui. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Aceasta ar trebui să-i convingă pe toți cei aflați aici că Isus Hristos a înviat din morți. Este adevărat? Sigur că da.

În ordine, aduceți-l aici.

O, cât este de plăcut să te încrezi în Domnul Isus! Duhul Sfânt vrea să urmez călăuzirea Sa desăvârșită și să fac chiar acum o predare deplină. Fie ca Dumnezeu să mai împartă încă puțin harul Său, fiindcă este

ultima seară a campaniei și dorim să aliniem cât mai mulți oameni. Dumnezeu să ne dăruiască aceasta.

Chiar acum simt Ceva ca vâjâitul unui vânt care este peste audiență și cheamă și cheamă. O, Îl rog pe Dumnezeu să vă deschidă ochii ca aceluia rob. Eu nu sunt un fățarnic, sunt fratele vostru și vă îndemn să aveți credință în Dumnezeu și să vă rugați.

Ce mai faci, domnule? Crezi din toată inima că Evanghelia pe care am propovăduit-o este de la Domnul Isus și este Adevărul? Da? Tu știi că este Adevărul. Așa trebuie spus, deoarece prin cuvintele tale poți fi condamnat sau poți fi salvat. Dacă credeți în Domnul Isus, mărturisiți-L înaintea oamenilor și El vă va mărturisi înaintea Tatălui și a sfinților îngeri.

Noi suntem străini unul față de celălalt. Eu nu te cunosc pe tine și tu nu mă cunoști pe mine, dar Dumnezeu te știe de când te-ai născut și la fel pe mine. Destinația ta este în mâinile Lui. Dacă Dumnezeu va veni și îmi va face ceva cunoscut despre tine: de ce te afli aici sau altceva, ce va vrea El vei crede din toată inima?

Problema ta este în piept. Așa este. De aceea ești aici. Tu ești fumător, iar fumatul ți-a creat problema din piept. Văd că ai încercat să te lași de fumat, dar se pare că acest lucru te ține atât de tare, încât nu poți. Acum nădăjduiești că te va părăsi. Să nu te lași amăgit, fiindcă vei primi ce ai cerut. Du-te, fiindcă ai terminat cu fumatul.

Cer în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ca acest demon să plece de la acest bărbat! Du-te și bucură-te.

Vino, doamnă. Presupun că nu ne cunoaștem, dar Isus ne

cunoaște pe amândoi. Și tu pari a fi o creștină pentru că ai un duh primitor. Așa este. Tu n-ai trăit o viață plină de flori, fiindcă în timp ce se mișcă Duhul, văd o brazdă întunecată, o urmă. Tu ești aici pentru că ai o umflătură la piciorul stâng. Este adevărat?

Ai și o persoană dragă, o prietenă pentru care vrei să mă rog. Nu te-ai gândit că voi spune aceasta, așa-i? La ea te-ai gândit. Ea a avut o criză, ba nu, două. Și încă un lucru: ea nu este creștină. Este adevărat? Acum ești vindecată. Du-te și pune batista aceea peste prietena ta, în Numele Domnului Isus.

Credeți din toată inima? Fiți respectuoși! Acolo în colț văd o vedenie...Văd niște dealuri și niște bușteni... Cred că recunosc locul acela: este Pinesville, Kentucky. Ai număr de rugăciune, doamnă? Atunci este bine. Sora ta suferă de TBC și este în Pinesville, Kentucky. Este adevărat? În ordine. Dumnezeu să-ți dea ce ceri. Dumnezeu să te binecuvânteze, fiindcă credința ta a făcut aceasta.

Vedeți, prieteni? Nu trebuie să aveți număr de rugăciune, fiindcă darurile minunate ale lui Dumnezeu lucrează oricum. Să aveți credință în El! Nu vă îndoțiți, ci credeți din toată inima! Lăudat să fie Domnul!

Și tu ești aici pentru cineva, dar nu este aici, ci este undeva în Sud, în Atlanta, Georgia. Este adevărat? Este cineva drag, un tânăr care are polio. Văd cum îi trimiți scrisoare să vină ca să mă rog pentru el. Este adevărat? Du acea batistă la el și se va întâmpla același lucru, în Numele Domnului Isus Hristos. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Să aveți credință!

Crezi că Dumnezeu te poate face bine? Ce-ai zice dacă

ți-aș spune că Dumnezeu te-a vindecat deja în timp ce stăteai pe scaun? Crezi, soră? Da? Te întrebi de unde îți știi numele, așa-i? Tu locuiești la 428, South Utica Street, în Waukegan, Illinois. Du-te acasă și vei primi ceea ce ceri. Amin.

Binecuvântat să fie Numele Domnului Isus, marele Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine, Rădăcina și Vlăstarul lui David, Luceafărul de dimineață, Poarta, Mielul lui Dumnezeu, IeHoVaH-Jireh, Manase... O, toată binecuvântarea, răscumpărarea și toată Puterea este în El și la dispoziția fiecărui credincios care se apropie de El cu credință în seara aceasta! Amin.

Ce faci, doamnă? Crezi din toată inima că sunt slujitorul Lui? Tu suferi de artrită, de artere întărite.

Crezi că Isus te vindecă? Ai adus cu tine și o batistă pe care vrei să mi-o dai să mă rog peste ea, ca s-o duci apoi la soțul tău care are și el artrită și se află în Michigan. Este adevărat? Du-o la el în Numele Domnului Isus. Amin.

Tu crezi că Dumnezeu te vindecă de problema femeiască pe care o ai? Ei bine, coboară de pe platformă și spune: „Mulțumesc Domnului!”

Femeia aceea cu pălărie, femeia de culoare care se uită la mine, suferă de o boală la piept. Doamnă, crezi că Isus te va vindeca? Dacă crezi, poți avea ceea ce ceri. Da, tu te ții de piept ca și cum s-a întâmplat ceva. Dacă crezi că Isus Hristos te-a vindecat, poți avea ce ai cerut. Dumnezeu să te binecuvânteze. În ordine.

Acum văd o altă femeie de culoare. Ea nu are număr de rugăciune. Văd că este examinată la colon. Este adevărat? Mișcă mâna dacă este

adevărat. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Du-te și fii bine în Numele Domnului Isus. Ce altceva mai vrei ca să credeți?

Doamnă, tu ești supărată pentru că ai o problemă femeiască. Ai ulcer la uter. Du-te, fiindcă ești vindecată. Isus Hristos te face bine.

Aveți credință în Dumnezeu! Credeți? Din toată inima? Aceasta este minunat.

Să nu credeți că mi-am pierdut mințile. Acum fiți respectuoși. Văd pe cineva... cred că este domnul de acolo. El se roagă pentru un băiat care a avut o operație de cataractă. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate! Și tu ești vindecat, așa că Domnul Isus să fie cu tine. Amin.

Să aveți credință! Credeți că tot ce a spus Dumnezeu este adevărul. Aceasta este tot ce trebuie să faceți.

Ce faci, soră? Tu ai multe probleme. Una din cele mai importante este arterele întărite. Te necăjește mult artrita aceea, așa-i? Crezi că credința ta este suficientă? Vreau să-mi pun mâinile peste tine. Voi face aceasta în timp ce vei trece pe aici. Vino.

Tată, fie ca Duhul Tău să vină peste sora mea. Fă ca acest duh de înțepeneală care îi afectează și oasele, să fie muștră în Numele lui Isus Hristos, astfel ca ea să fie bine. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Crede din toată inima.

Frate, crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Singura ta șansă ca să scapi de artrită este să crezi. Du-te jos de pe platformă, ca și cum ai fi tânăr, și spune. „Refuz să mai am aceasta de acum înainte! Eu am stat în prezența Majestății Sale, Isus Hristos!” Dumnezeu să te binecuvânteze. Aici este credința ta. Isus Hristos te face bine. Lăudat să fie Domnul.

Vino aici. Un moment. Deasupra femeii este ceva întunecat și se învâрте și în jurul ei. O, Dumnezeule, ai milă! Este un cancer. Crezi că Dumnezeu poate să te vindece? El este Vindecătorul, nu-i așa? Crezi din toată inima? Când mi s-a arătat Îngerul Domnului El a confirmat faptul că orice cancer va fi vindecat.

Vino aici. Dumnezeule Atotputernic, femeia aceasta cunoaște starea din trupul ei. Doamne, îngăduie ca credința mea să se unească cu a ei, fiindcă marele Înger al lui Dumnezeu care mi s-a arătat în noaptea aceea a spus că nici măcar cancerul nu va sta împotriva rugăciunii mele dacă voi fi sincer și îi voi face pe oameni să creadă. Tată, eu cred din toată inima mea că o vei vindeca.

Astfel, îi spun diavolului: „Părăsește-o în Numele lui Isus! Ieși afară din ea!” Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te și crede din toată inima.

Doamnă, vrei să scapi de tensiunea mare? Ai fost vindecată de ea în urmă cu zece minute. Amin. Dar mai vrei ceva. Fiica ta este la spital. Pune-ți mâna peste ea, doamnă. Tată, dăruiește-i eliberarea în Numele lui Isus. Amin.

Aveți credință în Dumnezeu! Credeți din toată inima. Nu vă mai mișcați! Dacă vă tot plimbați pe aici, va trebui să încheiem serviciul. Aceasta mă supără.

Tu, care ai probleme într-o parte... a doua persoană de la capătul rândului. Este adevărat, doamnă? Ai fost vindecată chiar acum. Ridică-te și spune: „Lăudat să fie Domnul!”, pentru vindecarea ta.

Probleme cu splina... Vino aici și crede. Dacă crezi, vei primi ceea ce ceri.

Ce faci, domnule? Presupun că nu ne cunoaștem. Ești creștin? Văd că ești. Ai o cerere în legătură cu tatăl tău care a avut două atacuri cerebrale. Și tu ești bolnav, ai diabet. Tu ești doctor. Așa este. În practica ta, și tu te rogi pentru bolnavi.

O, Dumnezeu, Te rog în Numele lui Isus să primești cererea fratelui nostru. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Crezi?

Dar tu crezi pentru ochii tăi, scumpo? Crezi că isus te va face bine? Sigur că da.

Nu cred că pot merge mai departe, prieteni. Se pare că puterea se micșorează. Acum credeți cu toții? Puneți-vă mâinile unul peste altul.

Dumnezeule Tată, fii îndurător. Din toată inima, vin înaintea Ta și cu rugăciunea credinței condemn orice boală și cer ca Tu, Duhule Sfânt, să vii în puterea învierii lui Isus Hristos și să-i vindeci pe toți.

Satan, tu ești învins! Nu-i mai poți ține pe oameni, fiindcă ești demascat! Ieși afară din orice persoană din locul acesta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

-

Amin -